

היא מצאה את עצמה בחדר מליכ"ך שבו שתי ספות מכוסות בשמי"ות כחולות.

שגיב גיסה לנשק אותה ולחבר קה. בריגיטה צעדה לאחור ואמרה: "אבל כן אינה רוצה ביחסים נאלה. הוא נטל את כרטיסה והס"זלך."

"וזה דבר נורא". בריגיטה בח"ה במיטות המלוכלכות ושכבה ישון על הריצפה, כאשר ראשה מונח על תיקי-הצד שלה. היא עורה כעבור שעה בערך, מלטי"ת ידעיים על חזה. היא התיישבה ראתה את שגיב שוכב לצידה. "אין לך חברה?!" צעקה לעברו, אך הוא המשיך ללספה וניסה ל"שקעה על פיה. כאשר דחתה אותו בריגיטה הוא לא השתמש בכוח החזיר לה את הכרטיס.

בריגיטה יצאה מהחדר. "הרגשתי צוד יותר אומללה", סיפרה. "ראי"זי שאין אף אחד שאפשר לסמוך עליי". כאשר נפגשה לבסוף עם המפקד מרקוס, גילתה כי לא תוכל להמריא באותו יום.

היא עזבה את תחנת-המיטרה רק בשעה שתיים בצהריים, וחברה בא החזיר אותה לירושלים.

כאשר סיפרה לחברים על קור"תיה במלה-העופה, עודדו אותה ידידיה לתלונן במיטרה. "חשבוני" שזה דבר נורא, איך שהתייחסו אלי", אמרה.

תלונתה נרשמה במיטרה והיא הוזמנה מיד לגביית עדות על איר. היא חזרה על כל הסיפור לפני שופט-מחוזי, כאשר התובעת דר"רית שפירא, חוקרת בחקירה ר"רית, וסניגורו של שגיב, עורך הדין אריה צ'רטוק, חוקר בחקירה נגדית. כתב-אישום טרם הוגש, אך למשום שבריגיטה נאלצה לזמור לדמורק בדחיפות, גבו ל" עדותה כנגד כל מטרידה באותו לילה, ואם יוגש כתב אישום נגדם, יש תמשו התובעת בעדותה שנגבתה על אתר.

סמים

חריש מלוח

חשיש מתוך אכזבים שנמצאו בשפת-הים

במחירי מציאה

במשך הקיץ נתגלו בחופי הארץ עשרות אכזבים של מכוניות סנפלטו מהים. הם היו מלאים בסוליות חשיש. מתברר היום כי לא כל האכזבים הגיעו לידי המיטרה. חלק מהם, שנמצא על ידי מוצאים בלתי ישרים, הגיע לשוקי הארץ. בתל-אביב הוצעו לפני כחודשיים עשר סוליות חשיש, מפליטת הים, לאיש בוהמה ידוע. המחיר היה הכלי מציאה מצחיק, בסך הכל מאתיים אלף לירות, המוכר הבטיח לקונה כי יוכל להרוויח בקלות מאה וחמישים אלף לירות על הסוליות.

חשיש במקום כפית. הקונה התביא את המטמון בביתה, וגיסה לחתוך ממנו אכזבות. אז התגלה לו כי מ"הים חדרו, כנראה, מבעד לעטיפות הניילון הרבות אל תוך החשיש. האבן גרמו לחומר להת"קשות חמין, ואי-אפשר היה לחתוך אותו בדרכים הרגילות. הקונה ה"עקשן השתמש בכידון, בסכין וב" מספריים, הצליח לבסוף במשימתו. משום שהמחיר היה כלי-כך זול, הרשה לעצמו הקונה לכבד את חבריו, את ידידיו וסתם מכרים באצבע חשיש במקום כוסית ויסקי, ודבר זה הוא שהביא לתפישתו.

המיטרה התעניינה מאוד באיש הבהמה המרשה לעצמו לפור אצ"בנות חשיש בחינם, ובחפוש ב" ביתו התגלו כל עשר הסוליות. גם הכידון והסכין שימשו לחיתוך נאספו על ידי המיטרה כדי לש"מש ראיות במישפט.

איך נולדו המדים לעורכות-הדין

פרקליטה דורון במדים

"זה לא עניינך מה שאני משוחח עם הגברת!"

הן עוברות ביעף באולמות בית-המישפט ובאכסדרה, לוגמות בנחת קפה בקפטריה, תמיד לובשות חצאיות שחורות וחולצות לבנות מבהיקות. לפעמים הן עונבות עניבה שחורה ולפעמים סרט קטיפה שחור לצווארן. הן נושאות בגבורה תיקים כבדים ומוזרות מלאות ספריי-חוק, איש כבר אינו זוכר היום מדוע עליהן ללבוש מדים.

לפני עשרים שנה לא חייבו התקנות את עורכות-הדין להופיע במדי-מישפט. בבית-המישפט-המחוזי הן עטו כמובן על עצמן את הגלימה השחורה, כמו עמיתיהן הגברים, אך בבית-מישפט השלום לבשו את ביגדיהן הרגילים. התקנות קבעו רק כי הגברים חייבים בחליפה כהה וחולצה לבנה בבית-המישפט.

ב-1961 היתה אסתר דורון מתמחה צעירה ותמירה במישרדו של עורך-הדין הנודע דאז, ישראל היק, בגלל חליצותה הרבה היתה לבדה במישרד, בבוקר יום שישי אחד, כאשר הגיע בסערה לקוח קבוע של המישרד, סרטור זונות. הוא סיפר כי בלילה עצרו ארבע מ"חברותיו" והוא זקוק לעורך-דין שיפוע בדחיפות בבית-המישפט כדי למנוע את הארכת מעצרו.

המתמחה בחנה את עצמה. היא היתה מוכנה לבילוי יום שישי, לבושה שימלה פירחנית בעלת מחשוף נדיב.

אך הלכות לא נתן לה שהות להרהר. "אם אין אף אחד במישרד, רד, או בואי את!" קבע בתקיפות. הוא חשב על ההפסד הכספי הרב שייגרם לו אם הנשים תישארגה במעצר בסוף השבוע.

שיחה

בפולנית

המתמחה הצעירה ניצבה ליד דוכן השופט וחיכתה. השופט שנכנס לאולם היה ורשאי, שהיה מפורסם בין עורכי-הדין במיר ורותו. שוטר העלה מחדר המעצר ארבע פרוצות שניצבו ליד המתמחה.

השופט הציץ בבקשת המעצר, הרים את עיניו וצעק לעבר איש המיטרה הנפחד: "מה זה? איזו מין בקשת מעצר, אתה כותב ארבע פרוצות ואני רואה חמש?"

המתמחה ניסתה להשיב, אך השופט השחיק אותה בצעקה: "את אל תתערבי, שיתקי!" היא ניסתה שוב לאמר מילה, אך הפעם היו צעקות השופט רמות עוד יותר.

"שוטר, אולי תסביר לי מה זה? מדוע כתוב כאן רק ארבע?" שאל שוב השופט בצעקה. השוטר הצליח לסנן בין צעקה לצעקה, כי הגברת החמישית היא המייצגת את הארבע, והיא ממישרד עורי-כייהדין. השופט הציץ במחשפה של הגברת דורון ושאל אותה לשמה ולמקום הולדתה, כאשר התברר לו מוצאה מפולין, והיא דוברת פולנית רהוטה, נרגע והחל בשיחה ארוכה בפולנית.

השוטר, בן עדות-המיזוח, שלא הבין אף מילה אחת, עמד סטראוניים ולא ידע מה לעשות. לבסוף פנה לשופט בדחילו ורחימו ואמר: "כבודו, אני לא מבין אף מילה ממהלך המישפט!" ורשאי ענה לו בזעף: "אתה אל תתערב, זה בכלל לא עניינך מה שאני משוחח עם הגברת!"

הזונות שוחררו ממעצר, והמתמחה חזרה למישרדה מתוך הח"לטה נחושה שלא לבוא יותר למישרד בבגדי חולין. הסיפור הגיע גם ללישכת עורכי-הדין, אשר תיקנה מאז את התקנה המחייבת עורי-כותרדין במדי-מישפט.

עשרים שנה עברו מאז. כל עורכות-הדין הפרקליטות המופיעות לפני שופטים לובשות מאז מדי-מישפט.

שוב ירד מחדון מהמכונות קעע

עיניו בצעירה וחטף את ארנקו. שללו הפעם היה אלף שקלים בר מזומן, ותכשיטים בשווי של 500 שקלים.

במושב גאליה עברו ליד אשה שהלכה לתומה מהמכולת לביתה, ובידה סל-מיצרכים כבד וארנק כסף. הם עצרו לרגע וחטפו את הסל והארנק.

הם המשיכו למישגב-דוב, והם פגשו בצעיר רן שליין, שהחזיק בידו רובה-אוויר. הם התחוו ל" בעלי-סמכות, שאלו אותו אם יש לו רישיון לנשק, ובינתיים משכו את ונסחבו אותו מרחק מה אחר"י ה" מכונות הדוהרת, אולם לבסוף נא"ץ לעזוב את הרובה, והשניים ברחו בנסיעה מהירה.

שני ימי ההרפתקות הסתיימו כאשר ניידת-מיטרה עצרה את השניים במכונת הגנובה, כש"שללם בידם. כיום הם מחכים ל" מישפטם בכמה סעיפי-אשמה של גניבה ונהיגה רשלנית.

מעשה וגונה

בהחלפת דירה

פקיד חברת הכנייה

כא זבדוק את הדירה,

ו"ברק" את בעיית-הכית

את יפה ואת סכסית. ואני רוצה

לשכב איתך!" אמר פקיד חברת הבנייה אלכס (שם בדוי, השם הר אמיתי נאסר לפירסום) לגילה (שם בדוי, השם האמיתי נאסר לפיר"סום).

היא הביטה בו נדהמת. גילה חזרה ארצה לזמן קצר, עם שני ילדיה הקטנים, כדי להחליף את דירת המיטרה בדירה גדולה יי"תר. בעלה אמר היה לבוא גם היא ארצה אחרי מציאת דירה מתאימה.

הדירה נמצאת בראשון לציון, ולגילה נודע כי חברת בניה גדולה בעיר מאפשרת החלפת דירה ישנה בדירה חדשה. היא פנתה למשרד וביקשה פרטים. הפקיד שקיבל את פניה וראיין אותה, הסביר לה כי הוא ישמח לעזור לה, אולם יהיה עליו לראות את הדירה שבה מדובר, כדי שיוכל לקבוע את מחירה. הוא הזמין את עצמו לדירה ליום ה"מחרת, בשעות אחר-הצהריים.

סיפוק עצמי

גילה חיכתה לו בשעות אלה, אך הוא לא בא. הערב ירד, גילה השכיבה את שני לריה לישון, ולבשה חלוקי-בית. כאשר שמעה צלצול בדלת, היא פתחה את הדלת וגילתה את הפקיד שבא לעשות ביקור-בית. השניים ישבו לדון ביניסקה כא"שר לפתע תפס אלכס בידה, נשק לה ואמר שהיא מוצאת חן כעיניו והוא רוצה לביקר-בית. גילה לא ידעה מה לעשות. היא התנגדה, אבל הגבר משך אותה בכוח לחדר השינה. השכיב אותה

על המיטה וקשר את ידיה מאחורי גבה בשרוול של חולצה שהיתה מונחת שם. הוא פרס את חלוקה עד למותניה והחל נוגע בגופה. גילה שמרה על קור-רוח וביקשה ממנו לעזוב אותה. נראה שבק"שותיה העלילו, והוא לא אנס אותה, אלא גמר תוך סיפוק-עצמי, והלך להתרחץ.

כאשר חזר לחדר הונצל לפני גילה על מה שקרה. אחרי ששוב את הדירה מיהרה גילה לשכנים וסיפרה להם בהת"רגשות על המקרה. הם קישרו אר"תה עם המרכז לסייע לטורגנות אונס. הם גם הזמינו את המיטרה אלכס, אישי-עסקים מוכר ומגובד בעירו, נעצר לחקירה. הוא הכחיש שהפעיל כוח, ואמר כי גילה היא שפיתתה אותו, כדי לקבל ממנו תנאים טובים יותר לעיסקת החלפת הדירה.

כתב-אישום הוגש נגד אלכס ב"בית-המישפט המחוזי בתל-אביב, והתובעת שרה דותן העלתה את גילה כעדה עיקרית. למרות נסיונותיו של הסניגור, מאיר זיו, למצוא סתירות בעדותה, עמדה גילה כצוק איתן. גם הש"פט שמואל קווארט שוכנע באמי"תות דבריה. השבוע הרישיע ה"שופט את אלכס במעשה מגונה. אלכס בן השלושים לא היו כל הרשעות קודמות, ולכן ביקש ה"סניגור לדחות את הטיעון לעונש עד להגשת תסקיר קצין-מיבחן.